

РЕШЕНИЕ

№...II-119-4

гр. София, 27.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, II ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 119 състав, в публичното заседание на двадесет и втори юни през две хиляди и единадесета година в състав:

Районен съдия: ДЕСИСЛАВА ЗИСОВА

при секретаря Рангелова, като разгледа докладваното от съдията гр.д. №13259 по описа за 2011 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от Валентин Йорданов Кьосев, с която са предявени осъдителни иски срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ както следва: иск с правно основание чл.211, ал.5 ЗМВР, вр. чл.20, ал.4 ЗИН (отм.) и чл.19, ал.2 ЗИНЗС за сумата от 1968.80 лв., представляваща възнаграждение за положен извънреден труд за периода 01.07.2007 г. - 30.06.2010 г. и иск с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 410.99 лв., представляваща лихва за забава за всяка месечна сума за периода от падежа на всяко вземане до 14.12.2010 г.

Ищецът твърди, че за процесния период е работил при ответника по служебно правоотношение на длъжността „надзирател“ и е давал дежурства с превишаване на продължителността на уговореното работно време. Претендира и лихва за забава.

Ответникът оспорва иските. Предявява възражение за изтекла погасителна давност.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното **от фактическа и правна страна:**

По иска с правно основание чл.211, ал.5 ЗМВР, вр. чл.20, ал.4 ЗИН (отм.) и чл.19, ал.2 ЗИНЗС:

Безспорно между страните е, че за процесния период същите са били обвързани от служебно правоотношение, по силата на което ищецът е изпълнявал длъжността „надзирател“ в затвор, като работното време е било уговорено при сумарно отчитане за тримесечен период. Безспорно е също, че трудът е полаган на смени по график, т.нар. 24-часови дежурства, от които са отчитани и заплащани 20 часа труд съгласно чл. 16 от Заповед № ЛС-03-1182/10.10.2007г., т.е четири часа от 24-часовото дежурство, определени за почивка съгласно чл. 317, ал. 1 ППЗИНЗС, не са отчитани и не са заплащани като положен труд. Безспорно е, че ищецът е полагал труд съобразно уговореното в периода на описаните в исковата молба 24-часови дежурства.

Спорен е въпросът, дали в рамките на четирите часа от 24-часовото дежурство ищецът е полагал труд, т.е. дали за това време му се дължи заплащане на възнаграждение /което би имало характер на възнаграждение за положен извънреден труд, доколкото е над отчетеното сумарно работно време/.

За решаване на този въпрос следва да се отчетат специфичните условия на полагане на труд от ищеца, регламентирани в специалния закон. Съгласно чл. 317, ал. 1 ППЗИНЗС, дежурният по арест при 24-часов режим на работа може да почива до 4 часа през нощта, без да се съблича. Страните не спорят, че в рамките на тези четири